

Landelijke Klachtencommissie onderwijs
(mr. E.N. Brons, W. Dulfer-Visser, W. Happee)

Uitspraaknr. 07.074-118-119

Datum:

12 december 2007

Onbehoorlijke behandeling door school en schoolbestuur, leerlinggebonden financiering (rugzakje), schorsing/verwijdering, communicatie, agressieve ouder; klacht gedeeltelijk gegrond; primair onderwijs.

De klacht

Een moeder klaagt erover dat de school en het schoolbestuur haar en haar zoon onbehoorlijk hebben behandeld.

Zij stelt met name dat de groepsleerkracht haar zoon door elkaar heeft geschud, dat de school medio 2007 haar tas heeft willen doorzoeken en dat het schoolbestuur haar kinderen van school heeft verwijderd, terwijl zij met de school en een zorginstelling tot 2009 een contract heeft in het kader van leerlinggebonden financiering.

De feiten

De moeder is afkomstig uit het buitenland. De zoon zat het afgelopen schooljaar in groep 3. De vader woont niet bij de moeder en hun twee kinderen.

De visie van partijen

De moeder heeft haar visie op de gebeurtenissen nader toegelicht. Daarbij stelde zij met betrekking tot twee incidenten onder meer het volgende.

Begin 2007 was de moeder met de vader van haar kinderen op school. Een medeleerling heeft de vader toen verteld dat de zoon door zijn juf door elkaar was geschud. De vader heeft de leerkracht gevraagd of dat waar was. De leerkracht heeft dit beaamd. De vader heeft daarna zijn stem verheven en gezegd dat hij daar niet van was gediend. Als het weer zou gebeuren zou hij het recht in eigen hand nemen. De moeder vindt niet dat medewerkers van de school kinderen fysiek mogen aanpakken indien deze overstuur zijn.

Medio 2007 heeft de school de tas van de moeder willen doorzoeken. Omdat ze zo werd geprovoceerd door school heeft ze gezegd dat ze een bom bij zich had. De school is toen naar de politie gestapt. Het bestuur heeft haar kinderen daarna van school verwijderd. Het bestuur heeft haar nog opgeroepen voor een gesprek. Na dit gesprek hebben de ouders het contact verbroken.

De school geeft onder meer aan dat de leerkrachten al eerder geconfronteerd waren met het (verbaal) agressieve gedrag van de vader. Naar aanleiding van deze conflicten was de directeur altijd uit voorzorg aanwezig op de ouderavonden. De ouders kwamen uiteindelijk

nooit op die avonden. De school is in het bezit van een communicatieprotocol waarin ook aandacht wordt besteed aan het omgaan met agressieve ouders.

De directeur geeft aan dat de leerkracht de zoon nooit door elkaar heeft geschud. Zij vertelt dat zij even de klas uit is gegaan om een televisie op te halen. Toen zij in de klas terugkwam, was de zoon door de klas aan het rennen. Omdat hij wist dat de kinderen in haar afwezigheid niet van hun plaats mogen komen, heeft ze hem voor straf op de gang laten staan. Toen ze de deur dicht wilde doen, stak hij zijn arm naar binnen. Die heeft de leerkracht toen tot twee keer toe teruggeduwd. Twee collega's zijn hier getuige van geweest.

Over het tasincedent geeft de directeur aan, dat toen de moeder het schoolplein verliet na het naar school brengen van haar kinderen zij zich blijkbaar bekeken voelde. Bij het kijken naar haar tas heeft zij, zich uitlatend over de inhoud van haar tas, gezegd: "Er zit nu nog een laptop in, maar binnenkort zitten er explosieven in en dan gaat het hier van ... BOEM. Let maar op." Twee ouders hebben dit gemeld aan een leerkracht. Deze melding is ook bij de directeur terecht gekomen. Hij bestrijdt dat een medewerker heeft geprobeerd de tas te doorzoeken.

Het schoolbestuur benadrukt dat de aanleiding tot de schorsing niet het gedrag van de kinderen, maar van de ouders was. De bewuste periode is door het team ervaren als een bedreigende situatie, waarin heel vaak de surveillance door de politie als welkom werd beschouwd, maar ook als bevestiging van de ernst van de zaak. Het schoolbestuur en de school hebben zich bij hun handelen laten leiden door de adviezen van de politie.

Overwegingen van de Commissie

De Commissie betreurt het dat de moeder om haar moverende redenen niet op de zitting is verschenen. De Commissie heeft zich door haar afwezigheid echter niet dusdanig gehinderd gevoeld dat het niet mogelijk was de klacht te behandelen en vragen beantwoord te krijgen. In dit verband wijst de Commissie erop dat het risico van niet verschijnen bij de niet-verschijnende partij berust.

De moeder stelt dat de groepsleerkracht haar zoon door elkaar heeft geschud. De Commissie constateert dat de ouders het incident niet hebben zien gebeuren, maar zijn afgegaan op een mededeling van een klasgenoot van hun zoon. De Commissie stelt tevens vast dat de leerkracht de beschuldiging gemotiveerd heeft weersproken. Al met al acht de Commissie niet aannemelijk gemaakt dat de groepsleerkracht de zoon hardhandig door elkaar heeft geschud. Op dit punt is de klacht ongegrond.

Ter voorlichting merkt de Commissie op dat het niet geoorloofd is dat leerkrachten gewelddadig optreden jegens leerlingen of hiermee dreigen. Datzelfde geldt echter voor het gedrag van de vader. Voor zover die heeft bedreigd voor eigen rechter te spelen, kan ook dat niet door de beugel.

Met betrekking tot het door de moeder gestelde dat een medewerker van de school haar tas heeft willen doorzoeken, oordeelt de Commissie dat zij hiervoor geen enkele aanwijzing heeft gevonden. Zij acht aannemelijk dat de moeder zich bekeken zag of voelde door enkele mensen op het schoolplein en zich daardoor geprovoceerd voelde. Dat is echter nog geen goede reden om te dreigen met het laten ontploffen van een bom.

Ook dit klachtonderdeel is ongegrond.

Mede naar aanleiding van de inschattingen van de politie, maar ook omdat vele andere ouders getuige waren geweest van het verbale geweld van de vader, vond het schoolbestuur het kennelijk raadzaam aan te geven dat de maat vol was. Op zichzelf behoort een dergelijk besluit tot de bevoegdheden van een schoolbestuur.

Het is dan echter wel noodzakelijk in vervolgstappen te trachten de situatie niet verder te laten escaleren.

Naar het oordeel van de Commissie is het schoolbestuur daar niet helemaal in geslaagd. Bepaald niet uitgesloten is dat de omstandigheid dat het bericht dat de kinderen geschorst werden, is uitgereikt door de politie, de situatie nog meer onder druk heeft gezet. Verwacht mag worden dat een professioneel schoolbestuur de eventuele escalerende effecten van zijn handelen onderkent. Het heeft er alle schijn van dat dat in dit geval onvoldoende is gebeurd. Dit geldt te meer nu in de brief ook werd bedreigd met definitieve verwijdering.

De boodschap zou voor de moeder een stuk acceptabeler zijn geweest als in de brief ook had gestaan dat het schoolbestuur inmiddels een andere school had gevonden die beide kinderen wilde toelaten. Het was het schoolbestuur immers niet gelukt deze boodschap, positief nieuws voor de moeder, een dag eerder aan de vader van de kinderen mee te delen. Niet denkbeeldig is dat de brief dan het gewenste effect zou hebben bereikt, namelijk dat de ouders bereid raakten tot een gesprek. Ook zou dit de kansen vergroot hebben dat het gesprek medio 2007 in een andere sfeer zou zijn verlopen.

Uiteindelijk is het ook toen niet gelukt de moeder te vertellen dat er een school gevonden was. De ouders hebben zelfs duidelijk gemaakt niets meer met het bestuur en de school te maken te willen hebben. Het schoolbestuur heeft dezelfde dag per brief aan de moeder bevestigd dat de kinderen werden uitgeschreven en dat de ouders zelf verantwoordelijk waren voor het vinden van een school voor hun kinderen.

De Commissie constateert dat het schoolbestuur ook in deze brief geen opmerking heeft gemaakt de gezette stap te betreuren nu het inmiddels een andere school had gevonden. De Commissie kan zich niet aan de indruk onttrekken dat het schoolbestuur gretig is ingegaan op de mededeling dat de moeder en haar kinderen niets meer met de school te maken wilden hebben. In zoverre acht de Commissie de klacht over onbehoorlijk handelen gegrond.

Dit leidt echter niet zonder meer tot het oordeel dat de klacht dat het schoolbestuur haar kinderen heeft verwijderd, terwijl zij een contract had over de begeleiding van de zoon tot 2009, gegrond is, temeer nu de moeder haar kinderen zelf van school heeft gehaald en het schoolbestuur de kinderen niet heeft verwijderd.

De moeder is van mening dat haar zoon niet verwijderd zou mogen worden omdat er een contract was over extra begeleiding tot 2009. Ter informatie van de moeder wijst de Commissie erop dat de zoon in het kader van de leerlinggebonden financiering (het rugzakje) extra begeleiding kreeg op school. De basis hiervoor is een besluit van de Permanente Commissie Leerlingenzorg dat de zoon recht heeft op ambulante begeleiding. Op grond van dat besluit heeft de school met de moeder afspraken gemaakt over de begeleiding. Die afspraken zijn niet zo bindend dat de school een leerling die een rugzakje krijgt niet mag verwijderen. Het contract heeft niets te maken met het wel of niet verwijderen van de leerling van school; het contract is bindend m.b.t. de begeleiding van het kind (wat doet school, wat doet ambulante begeleiding). Als een school de leerling verwijderd (wat in dit geval niet is

gebeurd), vervalt niet de beslissing van de Permanente Commissie Leerlingenzorg. Het recht op ambulante begeleiding blijft ook geldig op een andere school die de leerling toelaat.

Dit klachtonderdeel is ongegrond.

Het oordeel van de Commissie

De klacht over onzorgvuldig handelen is gegrond voor zover deze betrekking heeft op de schriftelijke informatieverstrekking in het kader van de schorsing en de brief van medio 2007. Voor het overige is de klacht ongegrond.

Aanbevelingen van de Commissie

De Commissie beveelt het schoolbestuur aan te bezien of het door het schoolbestuur en de school gehanteerde beleid/protocol inzake de omgang met agressieve ouders voldoende aandacht heeft voor de-escalerend optreden en dit beleid indien noodzakelijk aan te passen.